

Η Ελλάδα όπως και όλη η ανθρωπότητα περνάει δύσκολες ώρες από έναν νέο ιό, τον κορονοϊό covid-19.

Έχει έρθει η Άνοιξη και όλα είναι ανθισμένα και όμορφα, ο άνθρωπος όμως δεν συμμετέχει σε αυτό.

Η ανθρωπότητα βρίσκεται σε καραντίνα. Ο άνθρωπος είναι κλεισμένος μέσα, στο σπίτι του, υπό την εξουσία μιας κορόνας. Η εποχή που διανύουμε πολύ δύσκολη... Σε ολόκληρο τον κόσμο παρακολουθούμε ανθρώπινες ζωές να χάνονται και να προστίθενται απλά σε αριθμητικούς καταλόγους θυμάτων. Ο άνθρωπος ταξινομείται σε ομάδες ευπαθείς ή όχι. Γίνεται επιλογή για το ποιός θα ζήσει και ποιός όχι ανάλογα με την ηλικία, μαζί με τη ζωή χάνεται και η ελευθερία. Σταματά η ανθρώπινη επαφή και πολλά άλλα που θα φανεί στο μέλλον κατά πόσο σχετίζονται με τον κορονοϊό ή όχι. Οι άνθρωποι ζουν καταστάσεις πρωτοφανείς, πρωτόγνωρες και δύσκολες.

Οι καταστάσεις αυτές φέρνουν μαζί τους αλλαγές σε όλο τον πλανήτη. Αλλαγές τόσο ραγδαίες που είναι δύσκολο να παρακολουθήσει κανείς. Ένα νέο μοντέλο ζωής γεννιέται. Στο μοντέλο αυτό βλέπουμε τον άνθρωπο μόνο, να μην συναθροίζεται, να μην αγκαλιάζεται, να μην εκκλησιάζεται, να μην γιορτάζει, να μην διαδηλώνει, να μη χαίρεται...

Έχει έρθει η Άνοιξη και όλα είναι ανθισμένα και όμορφα, ο άνθρωπος δεν συμμετέχει σε αυτό... σήμερα.

Γιατί σήμερα προσέχει, σκέπτεται, αξιολογεί. Αύριο όμως επιλέγει να παραμείνει ελεύθερος, σκεπτόμενος, ζωντανός, χαρούμενος. Σε έναν κόσμο εν σοφία φτιαγμένο.

Το έργο «Το Στρουθίον» αποτυπώνει αυτές τις σκέψεις...

Το στρουθίον, το μικρό πουλάκι, σηματοδότης εξόδου στην αλήθεια και την ελευθερία.

Πέγκη Γ.Φαράντου

Διδάκτωρ Ψυχολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών, συγγραφέας, ζωγράφος (μέλος του Ε.Ε.Τ.Ε).